

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄÄLEKANDJA

Toimetus ja talitus: Tallinn, Vene tän. 11-a, kr. 10. Postkast 70. Telefon 9-28. ☒ Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuus 60 marka.
Eesti Spordileht ilmub igal reedel.

VIII. aastakäik.

Reedel, 4. novembril 1927. a.

VIII. aastakäik.

Eestlaste esivõistlused Ameerikas.

Rohke huvi esimese katse vastu. Hulk lootustandvaid jõude.

Eesti kuulitõuke naismeister L. Matson New Yorgis.

Sportliste suursaavutuste imemaal on ka eestlased endid sportlikult organiseerima hakanud ja ühinguid loonud, mil nähtavasti elujõud ei puudu. Teistel Ameerika arvukatel „vähemusrahvustel“ on ammu juba oma liikmerohked ja saavutusrikkad organisatsioonid olemas, kes Ameerika ülitugevas konkurentsisis on endid maksma pannud. Maksab vaid mainida soomlaste Finnish American Athletic Club'i, kes rohkel arvul isegi Ameerika meistreid on andnud. Ka Rootsi ja Norra rahvuslikkudel spordiühingutel on Ameerikas rida väljapaistvaid jõude mitmel alal, peamiselt jooksus ja talispordis, kes meistriteks tulnud.

Eestlaste füüsiline materjal ei ole teadagi halvem eelnimetatud rahvuste omast ja võrdsed treeningutingimused peaksid ka sealsetele eestlastele avanema, kui nad endid vaid tarvilikul määral organiseerida suudavad. Nõrgas organiseerimises on vist peamiselt seni seisnudki Ameerika eestlaste laialdasema sportlise edu puudus, kuigi ka eestlaste hulgas seal on jõudnud juba üksikuid hiilgeatleete tõusta, nagu varem selle lehe veergudel märgitud.

Nüüd aga on kõigi tunnuste järele Ameerika Eesti seltskonnas just ka hooorganiseerimistöö käimas ja see töötab uut lehekülge Ameerika eestlaste spordis pöörata. Nagu meie kaastöölise kirjast mõista võib, korraldab New Yorgis asuv American Esthonian Athletic Club esimesed eestlastevahelised kergejõustiku võistlused, millest ka nim. organisatsiooni mittekuluvad eestlased osa võtsid, — Maasik stardib teatavasti YMCA all.

Tagajärjed ei kujunenud esimesel katsel muidugi kuigi hiilgevateks, eriti Ameerika mõõdupuu järele, mis tingitud veel spetsialiseerimise puudusest. Mehed esinesid rohkem aladel, ja näit. on Kasteinist seni teada, et ta eriala peamiselt maadlus on.

Väga ilusa aja jooksid naised 60 meetris. Eesti kuulitõuke naisrekordi omistaja

Ameerika Eesti kergesportlased. Seisavad vasa kult: Jürgenson, Kastein, Leivat, prl. Pusse, prl. Piilberg, Heinz, Saar ja Maasik.

L. Matsoni New Yorgis viibimine tuleb paljudelegi üllatusena. Selle Viljandi preili rekord püsib meil 1925. aastast 8.48 peal ja tema võistlustest eemalolemist arvati meil spordist loobumisega seletada võivat. Kui ta nüüd New Yorgis oma talenti hoolega arendab, võib temast peagi väljapaistev jõud Ameerika naissportlaste peres tõusta.

E. Spordilehe kirjasaatja valgustab peetud võistlusi järgmiselt:

Esthonian American Athletic Club'i korraldusel peeti 18. septembril New Yorgi Rice'i staadionis Ameerika eestlaste kergejõustiku esivõistlusi. Et ilm ilus, oli pealtvaatajaid kaunike hulk kogunud, mis osavõtjatele ka hea võistlustuju andis.

Meesvõistlejate poolt oli osavõtt kaunis elav, kuid naisvõistlejaid oli kohale ilmunud kõigest kolm, ja needki olid kõik jooksjad. Kuulitõuge ja kaugushüpe naistele jäid kavast välja. Eesti parim naiskuulitõukaja prl. L. Matson on New Yorgis, kuid ei saanud tulla võistlustest osa võtma.

Võistlusaladest oli 3000 mtr. jooks kõige elavam, ja Ameerikas juba tunnustust leidnud Maasik võitis paari sekundiga. Igal alal oli märgata häid jõude, kuid vähenenud treening ja tehnilise külje nõrkus puutus silma.

Võistluste üldised tagajärjed olid:

100 mtr. jooks — 1. J. Leivat 12,2; 2. H. Kastein; 3. V. Wenzel.

Kuulitõuge 5,44 kg. — 1. W. Heinz 11.34; 2. W. Saar; 3. J. Leivat.

Kaugushüpe — 1. H. Kastein 5.10; 2. W. Heinz; 3. E. Rubin.

Kõrgushüpe — 1. H. Kastein 1.47; 2. W. Heinz; 3. J. Leivat.

3000 mtr. jooks — 1. A. Maasik 10.06,0; 2. Jürgenson 10.10,0; 3. A. Tamm 10.15,0.

60 mtr. jooks naistele — 1. prl. S. Piilberg 8,6; 2. prl. A. Puss; 3. pr. M. Jukser.

W. Reip.

Jooni Läti spordist.

Viibides nädalapäevad Lätis, oli nende ridade kirjutajal võimalus mõningaid tähelepanekuid teha ka Läti spordist.

Kõigepealt puutus muidugi silma, et Läti jalgpallihooaeg veel lõppenud ei ole. Kuigi kõik suurvõistlused ja esivõistlused läbi, lüüakse veel rohkearvulisi sõprusmatsche ja publiku huvi nende vastu püsib võrdlemisi elav. Suurnumbriks sõprusvõistluste hulgas oli Liibavi Olimpija ja RFK kohtamine, mis viimasele meeldivaks revanashiks esivõistluste ebaõnne eest kujunes. Värske meister Liibavi Olimpija sai ladusasti 2:3 lüüa, kuna tegelikult vahakord veel suuremgi oleks võinud olla.

Lätlased ise ei hinnanud võistlust kuigi kõrgelt, kuid nende ridade kirjutajale oli matsch mitmeti huvitav. Üle hulga aja lätlaste mängu vaadeldes, ei saa selles suurt edu konstateerimata jätta. Varem mängisid lätlased vaid primitiivset kick and rush, siis hakati lühidasöödu mängu proovima, kuna nüüd juba võrdlemisi mitmekülgne ja tuse stiil on välja kujunenud, mida sugugi alahinnata ei saa.

Lätlaste jalgpall on hoogsam meie omast, kogu 90 minutit viiakse läbi lakkamatu innuga, kombineeritakse ja lüüakse täiel hoolt, kusjuures ka mängus füüsilist jõudu võrdlemisi rohkesti tarvitatakse. Viimane ei ole teadagi mängule vooruseks, kuid teeb selle võrdlemisi tagajärjekaks. Meie ei taha oma jalgpallis kuidagi neid omadusi ühendada suuta. Meie saame oma garnituurid moodustada, kas ladusa koosmänguga (jõuliselt nõrgad) ehk jälle füüsiliselt tugevad (koosmängult nõrgad). Lätlaste käsitada olev materjal annab ennast nähtavasti rohkem varieerida, võib olla omatakse selleks ka suuremat oskust.

Eriti Liibavi Olimpija näib paljulubav meeskond olevat, kes viimasel ajal Balti riikide meeskondadest vast kõige suuremaid edusamme teinud. Meeskonnas rida võimsaid ja andekaid mehi à la Pihlak, sellest aga veel palju halastamatamad ja läbipugevamad. Läti meistri palmid peaksid kõigi tunnuste järele vist küll pikemaks ajaks temale jääma, kuigi ta nüüd RFK'lt kaotuse sai. Osalt on see tingitud sellekordse Olimpija koosseisu mõnest liig nõrgast punktist — harilikud mängijad ei olnud saanud Liibavist kohale sõita.

RFK elab praegu pereheitmise tähe all. Osa mängijaid kavatseb temast lahkuda ja uude klubisse Rigaer Wanderers üle minna, mis seal jõukamatel spordisõpradel praegu moodustamisel. Juba seekord ei mänginud RFK'l ta hea paremäär Urbans kaasa, kes Wanderersi on üle läinud. Ka teistest parematest klubidest olevat Wanderers omale mehi tublisti tõmmanud. Wanderers harrastavata ka enampakkumise süsteemi, mis Eestis hukka mõistetud ja suuremas ulatuses ka vist enam harrastamist ei leia. Wanderers muretseb meeste teenistuskohiti ja ka muud toetust. Selle üle oli RFK juht üsna õnnetu ja kurtis — RFK teeb ometigi sedasama, kuid mehed kipuvad ikka üle.

Silmapiiril ilmudes oli aga Wanderers hoopis teistsuguste purjede all sõudnud, lubanud eriti sportlaste moraalse kasvatu- se peale rõhku panna, sporti seltskonnale lähemale viia jne.

Võrdlemisi põlevaks kõneaineks on Lä-

ti ka olümpiaadi küsimus, kuigi Eestis sel alal märksa suurema intensiivsusega töötatakse. Rääkides Läti olümpia komitee esimehe Dickmans'iga selgus, et jalgpallimehi olevat otsustatud kindlasti olümpiaadi- le mitte saata. Selleks kuluva rahaga võidavat Lätis jalgpalli heaks teisel teel hoopis enam teha.

Üldse püütakse Lätis sekord võimalikult väiksearvulise olümpiatrupiga läbi ajada. 50-nest mehest, nagu Lättil Pariisis oli, ei olevat juttugi. Nüüd mõeldakse maksimaalselt 18—20 meest välja saata. Saata mõeldavasse truppi kuuluksid arvatavasti 8 jalgrattameest, 5 kergesportlast, 2 tõst- jat, kaks maadlejat, 1 kiirusutaja ja 2 poksijat.

Huvitaval kombel panevad lätlased suurt rõhku oma jalgrattameestele, kes üle aasta sellekohases ühistreeningus viibivat. Loodetakse triumfialaks lätlastel on jalgratta meeskonnasõit, kes Riia hal- badel teedel juba ligikaudu samu aegu saavutatavat, kui parimad välismaade mees- konnad oma headel teedel. Juba Pariisis olnud Läti jalgrattameeskond täiesti võist- lusvõimeline, kuid kaotanud oma lihvimata taktika tõttu. Nüüd ei tohtivat seda kor- duda.

Kergejõustikus on lätlastel võrdlemisi tugevad jõud signinud. Parimaid shansse loodavad nad endile maratonis, kus Mot- millers (Pariisis 10.000 meetris kümnes, „Quer durch Berlin'i“ võitja jne.) ja temast veel viimasel ajal mööda läinud Bu- kas täiel määral rahvusvahelised jõud.

5000 ja 10.000 mtr-is on tõusev täht Petkevitsch, kes kaugeltki oma viimast sõna ei ole öelnud. Ta 15.27 on jook- tud Unioni halval 240-meetrilisel ringil, vihmase ilma ja porise teega. Petkevitsch võivat väga hõlpsasti alla 15 minutit min- na ja 10.000 meetris alla 32. Need ajad ei too muidugi veel Lätile auhinde, kuid ga- ranteerivad siiski täie tunnustuse Läti spordist.

Tüse mees igas suhtes on Lättil Vi- tols, hiiglane, kel 15 mtr. piir kuulis tree- ningul on rikutud. Mees õpib praegu Pariisi ülikoolis ja treenerivat talvel peajasjalikult poksi. Mõned kuuldused rääkivat ka, et Vitols elukutselise poksija karjääri vastu valmistab.

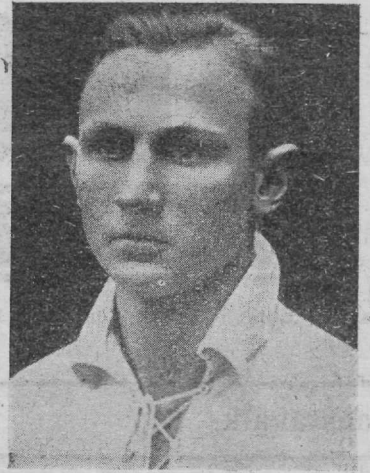
Kettaheites on Lättil Jordans, kes kunagi alla 41 mtr. ei heitvat ja ofitsiaal- selt tänavu 43 on rikkunud. Ta suurte kogumuste ja kindluse juures võivat Jordans ka kuidagi ehk esimese 10 hulka pääseda. On võimalik, et ka veel Rudzits'i otsus- tatakse Amsterdami saata, kelle kaugus- hüpe sugugi nõrk ei ole.

Tõstmises võiksid lätlastel Amsterda- mi minna raskekaallane Leilands (umbes 350 kg.) ja keskekaallane Ozolinsch (305—310 kg.), maadluses raskekaallane Zvejnieks ja keskekaallane Rone.

Hädas on lätlased praegu ainult olüm- piameeste talvise treeningu korraldamise- ga. Keegi ei tea head nõu anda, mida tal- vel ette võtta. Maneesh muldpõrandaga, kus ka viskeid saab teha, olevat saadaval, kuid mehi kardetakse treeninguga välja pumbata, nagu see enne Pariisi olümpiaadi juhust oli. Arvatakse peajasjalikult talvel võimlemisega piirduda, mida kaks korda nädalas korraldatakse. Vastava võimlemi-

Erich Koop.

In memoriam.

25. okt. s. a. suri pika ja raske haiguse järel Pärnu jalgpalliklubi kapten ja Pärnu linnameeskonna mängija.

Kes ei tunnud Koopi? Selle sümpaatse sportlase kuju seisab vist praegugi veel paljudel silmade ees.

Meil on vähe andekaid sportlasi, ja kui mõni neist lahkub, siis on kaotus seda suurem.

E. Koop sündis Pärnus 12. okt. 1907. a. Juba varakult andus spordile. Oli üks PJK loojaist ja siit peale alustab ta oma sport- list karjääri. Juba aasta pärast valitakse ta kapteniks ja usinuse ning hoolega viib ta oma meeskonna võidule.

Olles ise haigevoodil, jagab ta edasi meeste õpetusi ja unistab päevist, millal ta võib jälle ise PJK värvid võidule viia.

Kuid unistus ei teostu ja surm lahutab ta sõprade keskelt.

Saatuse oli sulle karm.

Sit tibi terrae levis!

M. H.

Spordiäri
RESEV-RESEL
 Tallinn, Toompuiestee 19,
 telef. 20-19.

**Soovitab oma valmis-
 tatud spordi ja võim-
 lemise abinõusid.**

sega on juba praegu algust tehtud ja me- hed käivad koos.

Aineliselt olevat olümpiatrupi sõit Amsterdami kindlustatud. Valitsus ei an- na selleks küll vähematki toetust, kuid suur spordipidu, mille Läti olümpia komi- tee Eesti riigivanema Jaaksoni Riias vii- bimise ajal korraldas, on annud ülejääki 300.000 Läti rubla, millele vahepeal on veel teistest võistlustest summasid juure signinud, nii et Läti olümpiafond tõuseb praegu 500.000 rublale, mis puutumatu- nanka on deponeeritud.

Meeste ergutamiseks ja võimete lõpu- likuks katsetamiseks töötatakse lähemal ajal välja teatud normid, mida mehed pea- vad mitmel võistlusel järjest saavutama, et seega oma võimete stabiilsust ja õigus- tävust olümpiaadist osavõtuks näidata.

H. T.

Meie kergejõustiku väljavaated Amsterdami olümpiaadiks.

Keskmaajooksud 800—1609 mt.

Julgesti võib öelda, et eestlasele omane sitkus ja võistlusjonn ka end jooksus avaldab: kus lääne-eurooplaste tulise temperamendile põhjamaalaste püsivus järjekindlas tempo arendamises vastu asetub.

Sellest tingitult on keskmaades vastandina lühikestele maadele meie jooksjatepere alati mõjuvat konkurentsi suutnud pakkuda ja aastat kümme tagasi kuulus meie keskmaajooksule põhjapaneja J. Villemson Euroopa parimate klassi, lüües a. 1917. omas hülgvormis olles Soome tolle-aegset suurjooksjat Anttilat 1000 ja 1500 mtr. Ka Villemsoni poolt ülesseatud rekordid on peale mõne erandi senini löömata ja võttes arvesse primitiivseis olukorras seisvaid jooksuradu ning selgusest treeningviisides, puudust tululistes näpunäidetes, on Villemsoni saavutused otse fenomenalsed, need oleksid 800 mtr. 1.59,8; 1000 mtr. 2.39,2; 1500 4.32,2.

On vaieldav: Kas raskem on 400 või 800 mtr. jooks, kuid lahenduseks võime öelda, et 400 mtr. vajalise jõurikkuse ja kiirusele 800 mtr. tempoarendamise oskuse ja närvipingutuse vastu ekvivalentsiks võime asetada.

Esiteks: on sama raske jooksta 400 mtrit 51 sek., kui 800 mtr. alla 2 min. ja teiseks iga 800 mtri jooksja peab eestkätt ka võima hästi 400 mtrit katta.

Joh. Villemson, kes veel a. 1926 ajaga 2.02,0 Eesti meistriks tuli, mida ta paari erandiga kümne aasta keskel olnud — on sunnitud pealetükkiva võistlusväsimusetõttu eesrinnas võistlemisest loobuma, kuid olles omast tavalisest vormist alamal, võib iga meie meister võisteldes J. Villemsoniga tema käest lüüasaamise peale kindel olla.

Järeletulijaid ja kaasaegseid on olnud J. Villemsonil rohkesti, kuid nad on tulnud ja jälle kadunud, näiteks Anderson (1500 — 4.19); 1920—1922 jooksutäht praegu dr. Veiss, 1922. a. esivõistluste üllatus Alsok (800 — 2.02,7), 1924. a. esivõistluste loodetav coming man Karl Huuk (400 — 53,5; 800 — 2.00,8; 1500 — 4.19,9), kes

veel a. 1927 heal õnnel meistriks 800 mtr. tuli, kelle järjekindlat arenemist vaid nõrk füüsiline konstitutsioon suurelt takistab, kuna tema sulav vaba jooksusamm üldise tunnustuse osaks saanud. Ka noorpoet ja praegune töölisspordi liidu esimees Alex Antson hoidis omal ajal esivõistlustel 800 ja 1500 mtr. kolmandad kohad alal, kuid tema arenemine jäi a. 1925. surnud punktile. Tema paremad maad olid 1500 mtr. (4.18,2 ja 800 mtr. — 2.04,9).

Villemsoni kaasaegne veterään R. Gern on 1500 mtr. valmistanud nii mõnegi kenatähtsuse, tulles a. 1923, Villemsonile, 1914. a. kaotuse eest revanšeerides, Eesti meistriks 4.19,8 ja 1926 juulikuul Helsingi-Tallinna linnavõistluse teisele kohale 4.15,2, uudis, mida keegi ei oodanud.

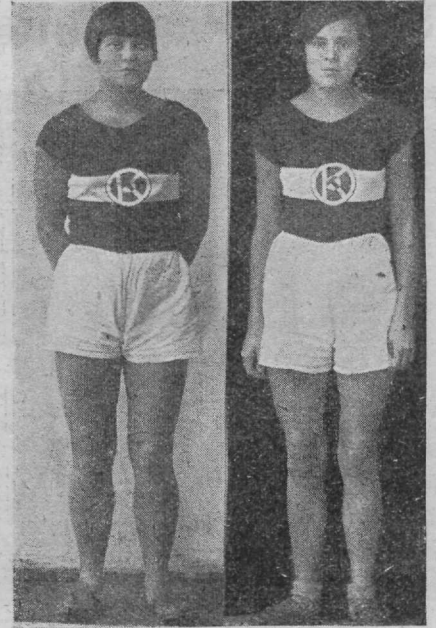
Samuti on nende ridade kirjutaja vahelduva õnnega baromeetriliku kõikumusega kannud võite ja kaotusi, kuid edu on tulnud järjekindlalt, mis hellitab lootust, just keskmaadele oma ülevoolava energia mahutada. Oma lemmikaladeks pean tunnistama 400 ja 800 mtr., parimate saavutuste 51,9 ja 1.59,4 juures.

Suurim kõikumus avaldub 1500 mtri juures; nii üllatav kui see ka ei oleks, on amplituud 20 sek. piires. Parim tagajärg nagu 800 mtr. on saavutatud Helsingi rajal 1926. a. oktoobril üliõpilasolümpiaadil 4.12,5.

Loodan tuleval hooajal talvise sihtvõimlemise ja kevadiste käikude järele 800 mtr. saada kätte 1,58 piiri ja sealt edasi 1000 mtr. 2.37,-38 ning heal õnnel 1500 mtr. arendada standarti alla 4.15-ne.

Meie pikamaade meister Karl Laurson on, talitades meie vanameistri Kiilimi näpunäidete järele, oma kiirust arendanud ja käesoleval hooajal jooksudes üle 1000 mtri (2.40,5) osutunud parimana ka 1500 mtr. pannes suvel Helsingis kõikuma isegi Eesti rekordi, jäädes sellest vaid 7/10 sek. maha. Ei ole liialdatud, et spetsialiseerimisel Karl Laurson 1500 mtri rekordi loomisel esimeseks seni loeteldud jooksjaks kindlaks kandidaadiks Amsterdami on.

J. T.—dt.
(Järgneb.)

Magda Tomasson ja Ludmilla Einstein.

matel tingimistel poleks ülearune 20—30 sm. tagajärjele juure panna. Ka Tomasson ja Silmato on üle 470 hüppanud, mis neid ka eesrinda toob. Visketes on parem Tomasson, kes kuulis üle 8½ ja kettas ligi 26 mtr. on. Treeningtagajärjed on tuntavalt paremad, ületavad isegi Eesti rekorde, kuid sügise tulekul jäid need ametlikult püstitamata. Ka väljaspool Narvat on edurikkalt võisteldud, nii Tartus rahvusvahelistel 10. ja 11. sept., kus Narva naised kõik esimesed ja teised kohad said!

Ka käsipallis ja võimlemises on suudetud paljudi ära teha. Võimlemist ja võrkpalli mängiti möödunud talvel I ühiskooli naasiumi võimlas ja loodetavasti saab eeloleval talvel ka selle tarvitamine võimalikuks tehtud. Energilisemateks juhtideks on prl. Tõnurist ja pr. Kütt (end. pr. Speek), viimane, kui kohaliku gümnaasiumi võimlemisõpetaja on igal ajal igaühele nii jõuga kui nõuga toeks spordi alal ja on selle tõttu spordi levinemiseks naiste seas Narvas paljudi korda saatnud.

—s.

Itaalia maratoni esivõistlus.

Itaalia traditsiooniline maratoni esivõistlus peeti Torinos. Jooksumaa 42.150 km. Startis 50 jooksjat, kellest 39 maa lõpetasid. Jooksu võitis üllatava ülekäuluga mantovalane Luigi Rossini ajaga 2.48.42. Pariisis teiseks tulnud Bertini jäi 12-ks. Rossini juhtis jooksu kogu maa. 15 km-ni jälgis teda Bertini, kus mõlema ajaks oli 55.30. Viimased 7 km. jooksis Rossini tähelepanuvääriva innuga, jättes teisi sel maal üle 5 minuti maha. Üldised tagajärjed: 1. L. Rossini 2.48.42; 2. G. Ferrara 2.58.14; 3. G. Sacchet 2.59.21; 4. G. Zitti 3.04.37; 5. N. Borone 3.05.07; 6. V. Soro 3.05.20. Bertini aeg oli 3.14.20.

— Ricardo Bertazzolo on uus Itaalia raskekaalu poksimeister. Võistluses tiitli peale löi ta end. euroopameistri Erminio Spalla knock out teisel roundil parema swingiga.

— Omapärane värav juhtus mängus Crewe Alexandra — Hartlepool Inglismaal. Vahekohtunik Rockwood langes tagasi pallist k. o. ja jäi lamama. Segadust kasutas üks forward ja saatis palli võrku. Kui vahekohtunik meelemärkusele tuli, vaidlesid pooled, kas väravat lugeda või mitte. Vahekohtunik tunnustas värava, kuna ta vilega mängu katkestanud ei olnud.

Narva naissportlased möödunud hooajal paremad Eestis.

Narvas on sportline tasapind naiste juures küllaldaselt kõrge, võrreldes teiste kodumaa linnadega. Eestkätt peab seda just kergejõustikus mainima. Selget keelt räägivad ka tagajärjed, mis neid eesrinda on tõstnud. Vaevast suudaks mõni teine kodumaa linn Narva naistega kergejõustikus võistelda. Seda saavutusvõimet tuleb nende treeningutahete arvele panna, sest olid ju naised Narvas ainukesed, kes enam vähem korralikult treeningul käisid, vaatamata uudishimuliku poistekarja ja halva spordivälja peale.

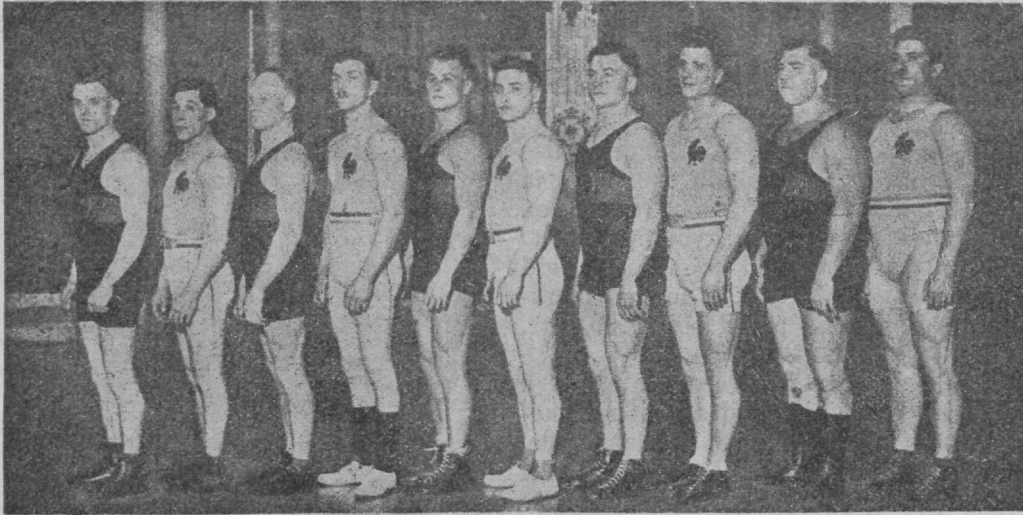
Paremad, kes möödunud hooajal välja paistvaid tagajärge saavutasid, oleks Ludmilla Einstein, Magda Tomasson ja Aliide Silmato, siis veel S. Kütt ja A. Kroon. Kõik peale viimase on Sp. Selts Kalevist, kes möödunud hooajal üheks produktiivsemaks spordiseltsiks Eestis on tõusnud.

Eesti esivõistlusele naistele, mis möödunud suvel Narvas peeti, omandasid Nar-

va naised neli meistritiitlit: M. Tomasson: kuulis ja kettas, L. Einstein kõrguses ja S. S. Kalevi naiskond 4×60 mtr. teatejooksus. Ka mõned rekordid püüvad, Narva naiste nimel, nagu: 100 mtr., kaugushüpe ja kõrgushüpe.

Tagajärjed on möödunud hooajal küllaldaselt head, arvestades halva jooksurajaga. Nii Einstein 60 ja 100 mtr. vastavalt 8,1 ja 13,3 ja 40×60 — 33,9. Ka Silmato 60 mtr. 8,3 ja 100 mtr. 13,7 on tõesti rahuldavad, kuid võiksid tuntavalt paremad olla, kui jooks sünniks suurema tahtejõu ja innuga. Ka hüpetes on tagajärjed head. Tervelt neli on saavutanud kõrguses 135, Einstein isegi 141, kuid rekordist puudus ainult juuksekarva võrra. Kroon, kelle nimel praegust rekord püsib hüppas 135, siis Tomasson ja Kütt, kes ka mõlemad 135 saavutasid. Kaugushüppes parandas Einstein Tartu vihmast läbiletatud hüpperajal 5,06 m., kuid pare-

Saksa-Prantsuse tõstemaavõistlus.

Saksa-Prantsuse tõstjate grupp. Seisavad vasakult: Schamper, Mascot, Reinfrank, Messe, Zinner, Roger, François, Vogt, Rolet, Strassberger ja Dutriève.

Võistlus peeti möödunud pühapäeval Pariisis. Kava koosnes kolmest olümpia numbrist, kusjuures kõigi atleetide kogusumma võiduks otsustav oli.

Üldtagajärg kujunes Saksamaa võiduks 1555 kg. 1519,5 kg. vastu. Sulgkaalus võitis sakslane Schamper 245 kg., teine prantslane Mascot 237 kg. Kergekaalus olid tagajärjed: 1. Reinfrank (Saksa) 307,5 kg., 2. Messe (Prantsuse) 285. Reinfranki parim tõste oli kahega tõuge 125 kg.

Keskkaalus võitis meie vana tuttav Roger François, kes oma elu hiilgavamas vormis praegu. Ta tagajärg oli 320 kg., millega ta ka sakslast Zinneri löi, kes 312,5 kg. saavutas.

Paalraskekaalus võitis prantslane Rolet 337,5 kg. sakslase Vogti 335 kg. vastu.

Raskekaalus oli väljaspool konkurentsi sakslane Strassberger, saavutades 357,5 kg. Ka Dutriève, Prantsuse, ei olnud 340 kg. halb. Strassberger surus kahega hõlpsasti 112,5 kg.

Esimesed katsevõistlused tõstmises.

Luhaääril uus Eesti rekord.

Neljapäeval, 27. oktoobril peeti Kalevi võimlas esimesi tänavusi katsevõistlusi tõstmises. Võistlejaid oli kangi juure vähe kogunud, kuid need vähesed näitasid ootustest ülekäivat head.

Haruldases arenemishoos on praegu Luhaäär, kes juba esimese katsega oma mineva-aastase suurvormi seljatab jätnud ja täiel aurul edasi rühub. Ta võistluskogusumma tuli 347,5 kg. (läinudaasta parim 340 kg.), kuid väljaspool võistlust rebis ta kahega uue Eesti rekordi 112,5 kg. ja ületas Tammer'i tõukerekordi 5 kg., mis kohtunikude poolt vastuvõtmist veidi ebapuhta stardi tõttu ei leidnud. Kui neid tagatagajärge ka arvestada, näeks Luhaääre kogusumma juba 355 kg. välja, millest maailmas vaid kaks meest paremat näidanud vist.

Väga lootustandvat vormi näitas ka Kukk, kes kindlaks olümpiameheks näib kujunevat. Luiga kordas oma mineva-aastasi saavutusi ja tõendas seega ka, et tema peale pandavad lootused asjatud ei ole.

Üldised tõstetajajärjed olid (järjekorras kahega surumine, kahega rebimine, kahega tõuge ja kogusumma):

Kergekaal — 1. Puskar 75—75—100 = 250 kg.

Keskkaal — 1. Kukk 87,5—92,5—120 = 300 kg.; 2. Mäll 77,5—75—100 = 252,5 kg.

Poolraskekaal — 1. Luiga 85—95—125 = 305 kg.

Raskekaal — 1. Luhaäär 97,5—110 (112,5)—140 = 347,5 kg.

Ühelajal tõstevõistlustega pidasid Euroopa esivõistlustele Budapesti sõitvad maadlejad ka oma viimast tuleproovi. Haruldus oli Pütsepa esinemine üle kahe aasta ja vist üle kolme aasta Tallinnas.

Kaheksa esineva paari tagajärjed olid: Grünbaum võitis Lina 3.46; Teearu Pohla II 3.26; Reinmann Tähnase 4.48; Hörner Pütsepa 15.30; Kusnets Kraanbergi paremusega; Loo Pohla I paremusega, Käpp Praksi ja Väli Mälli samuti.

Teised katsevõistlused poksis

peeti pühapäeval, 30. oktoobril Sõdurite kodus. Üldmuljelt tundusid need veidi õredamatena eelmistest. Esines 16 meest. Võistlustel registreeriti ka kaks knock-out võitu — Palm saavustas seesuguse Bachmanni üle ja Müsler Kala üle.

Võistluste võitjad olid: Kukk — 1. Luts II, 2. Jegorov, 3. Taar. Sulgkaal — 1. Viikberg, 2. Kaljo. Kergekaal — 1. Ivanov. Keskkaal — 1. Lilender, 2. Isajev, 3. Mänd. Poolraskekaal — 1. Kuuskmann, 2. Miisler, 3. Kala.

— Itaalia rekordi teivashüppes püstitas Adolfo Contoli tagajärjega 3.75. Samal võistlusel jooksis Contoli tõkkeid 15,4.

— E. Nieminen on uus lubav Soome kettaheitja. Viimasel võistlusel saavutas ta 42,60.

— Ungari meistriks 10-võistluses tuli E. Somfay 7104,17 punktiga. Ta tagajärjed olid: 100 mtr. 11,7; kaugus 6,81; kuul 11,13; kõrgus 1,58; 400 mtr. 53,0; tõkkes 16,4; ketas 36,31; teivas 3,30; oda 53,32; 1500 mtr. 4,49.

Käsi-pallist Tartus.

Juba kuu aja eest on Tartus käsi-palli hooaeg alanud. Käesolev sesoon läheb mitmeti lahkumisele, kus terve tegevus oli ainuüksi koondunud N. M. K. Ü. ümber.

Suuremaid käsi-palli harrastajaid seltselt praegu kolm: N. M. K. Ü., Kalev ja E. Akad. spordiklubi.

N. M. K. Ü. koosseis on tugevalt kahanenud. Endise 20—30 mehe asemel võib valikut teha ainult kümnest.

Koosseisud võrkpallis: Pedajas—Pehap, Voitk—Mägi, Kitsing—Opmann, korvpallis edurivi Jakobson—Pedajas—Opmann. Kaitses Voitk—Mällo.

Kalev on hankinud rea mehi N. M. K. Ü.-st. Nii stardivad seal Niggol, Väärand—Ilves, Oja—endised B mehed. Kalevi koosseis on nüüd üsna tugev võrkpallis: Niggol, Kink, Ilves, Oja, Keres, Niklus ja korvpallis Keres—Niggol—Kink, kaitses Niklus—Väärand.

E. Akad. Spordiklubi on endale tuntava lisa saanud N. M. K. Ü.-st lahkunud Unitase kuulsustest. Sinna on peamiselt koondunud Tallinna mängijad — üliõpilased. Koosseisud on arvatavasti järgmised (avalikult pole esinenud seini).

Võrkpallis: Zimmermann, Normann, Pekkar, — surujad ja tõstjad Riomar, Roht, Karro, korvpallis edurivi — Karro—Zimmermann—Riomar, kaitses — Normann—Pekkar. Endine liidumees Silvester on praegu „organiseerimatu“, kuid stardib vist Akad. Spordiklubi all.

Meeskondi on veel ülevil, Makkatil ja äsja asutatud Saksa võimlemiseltsi käsi-palli osakonnal, kuid need on paar klassi madalamal eelmistest.

Naiste tasapind on langenud eelmiste aastatega võrreldes. On harilik nähe, et ülikooli astumisel loobutakse harjutamisest ning mängitakse vaid võistlusel mõnes üliõpilasorganisatsioon. Esmakordselt stardib tänavu Kristl. Noorte Naisühingu naiskond ning tootab konkurentsi tõsta. Sama kavatsus on ka Saksa Võimlejate Seltsi naiskonnal. Kuu aega on juba kestnud võistlusõhtud N. M. K. Ü. korraldusel. E. Akad. Spordiklubi organiseerib üliõpilas. org. vahelist tsükli.

Tagajärgedest on mainimisväärne võrkpallis N. M. K. Ü. võitu ü. s. Liivika üle, end. Akad. Spordiklubi koosseis peale Riomari ja Rohti, kes E. Ü. S.-is, 2:0. Geimid 15:1 ja 15:5. Sakalaga mängis N. M. K. Ü. 2:0 ühingu eduks, kuid tasavägisemalt. Lõpuks küllasoitnud Tallinna Saksa Spordiseltsi Greifi võideti 15:5 ja 15:9. Kalev ja Akad. Sp. Klubi pole veel võrkpallis esinenud.

Korvpallis mängis Liivika Kaleviga 28:24 Liivika eduks. Kalev omakord võitis N. M. K. Ü. nõrgendatud koosseisu 31:28. Küllasoitnud Saksa spordiselts Greif pidas siin 4 mängu, võites Saksa võimlejate seltsi võrkpallis 15:5 ja 15:2 ja korvpallis Tartu rekordiga 89:19. Silmapaistev sakslaste tehniliselt ilus ja fair mäng.

Järgmisel päeval hävisid nad N. M. K. Ü.-le 32:29 tugevas, jõulises mängus, samuti kaotasid võrkpallis 15:5 ja 15:9.

Naismängudes on võrkpallis täieline hegemoonia E. Akad. Spordiklubil, kes vastaseid lööb nagu tahab.

Naiskorvpall on täieliselt soiku jäänud harrastajate puudusel. Ammu pidi juba Käsi-palli Liit selle määrustiku välja töötama, kuid see viibib vist jälle mõne hea aasta.

Mis puutub üldiselt treeningusse, siis harjutavad mehed kui ka naised peamiselt võrkpalli, kuna korvpalli areng on jäänud tahaplaanile. Selle tõttu pole ka tehnilist arenemist märgata, mängitakse ikka kaitset — „mees mehe vastu“ samuti ei tunta pivotit, kus isegi kohtunikud hiljutisel võistlusel „ohvriks“ langesid ja pivotti jooksu arvasid olevat! Suurelt takistab ka küllaldaste mänguvõimaluste puudus.

Hooaja võistluse kava on kaunis mitmekesine. E. Akad. Spordiklubi teeb lähemal ajal ringreisi Pärnu ja mujale.

N. M. K. Ü.-l on terve seeria võistlusi esimesel nov. mängib ta Tallinnas võrkpalli Kaleviga ja korvpalli N. M. K. Ü.-ga, nädal hiljem on vahet kohtamine Valgaga. Jõuluvaheajal peetakse esmakordselt Riias Riia—Tartu linna võistlust korv- ja võrkpallis. Aprillikuul korraldab N. M. K. Ü. suurema välisreisi Eesti käsi-palli tutvustamiseks Kesk-Euroopasse. Esialgselt on Tšehhoslovakkia ja Poola N. M. K. Ü. Eesti N. M. K. Ü. meeskondi valmis vastu võtma.

J. Kg.

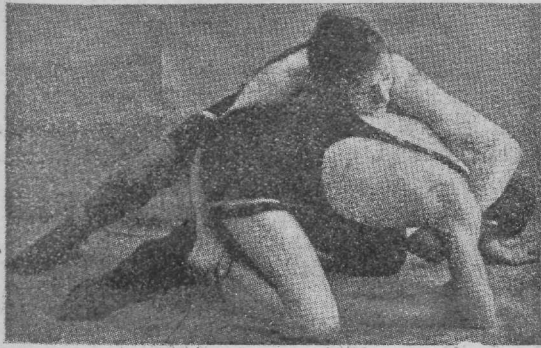
— Eklöf jooksis Rootsis 1500 mtr. 3.59,0 ja 5000 mtr. 14.45,0.

Võta kuidas võtta saad.

Vabamaadluse õpetus.

Ühe jala sidumine.

Ühe jala sidumisvõtetest käsitame kõigepealt reievääned. See sünnib nii, et kui vastane on laskunud kõhuli maha, hakatakse mõlema käega ümber ta parema reie ja tõstetakse jalg maast üles, samaaegselt sündides vastast käärduma vasakule küljele ja selili — siis kui enese parem jalg pannakse vastase jalgade vahele nii, et ta võttest enam välja ei pääse.

Ühendatud põia- ja kaelavääne.

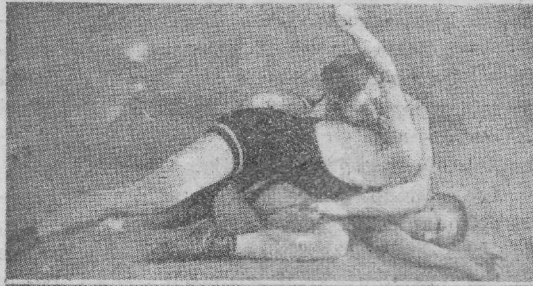
Ühendatud põia- ja kaelavääne

sooritatakse sel kombel, et parema käega hakatakse vastase paremast jalapöiast kinni ja tõmmatakse ta parem jalg põigiti vasakule säärele. Siis pannakse enese vasak käsi vastase kaelale ja tõmmatakse vastast enese poole, heites ise vasakule küljele. Vastane on sunnitud esmalt laskuma paremale küljele ja siis selili.

Üleheide jala ja pea sidumisega

on vabamaadluse tugevamaid võtteid. See tehakse sarnaselt, et tagantpoolt pistame näit. enese parema käe ümber vastase vasaku reie ja ühendame selle üle vastase

parema öla sirutatud vasaku käega haagiks. Kõvendades võtet heidetakse ennast vasakule küljele ja hakatakse vastast ettepoole

Üleheide jala ja pea sidumisega.

üle kiskuma. Samaaegselt pööratakse enese keha paremale, nii et satutakse põlvasendisse ja vajutatakse vastane selili.

(Järgneb.)

Astroloogia ja pokks.

Tuntud Ameerika täheteadlane Gardney Gray on veendumusel, et astroloogia ka poksjate edu juures suurt tähtsust omab ja „halval päeval“ ka hea poksjaja midagi teha ei suuda. Enne Dempsey-Sharkey matschi olid ainult mõned üksikud inimesed, kes ennustasid Dempsey võitu. Nende hulgas oli ka Gardney Gray.

Alus, mille najal Gray Dempsey võitu ennustas, on igivana teadus — numeroloogia. Numeroloogiat on mitmel korral nimetatud astroloogia emaks, kuna mõlemad tugenevad matemaatikale ja peituvad eelajaloolikku ämarusse.

Arvudel, numbritel, on väga suur tähtsus inimese elus. Arvud määravad kõik, nii elu kui surma. Meie teame, et arvudest moodustuvad päevad, nädalad, kuud ja aastad, aastaegade vahetus, taevakehade liikumine. Iga matemaatik võib ette öelda kuu- või päikesevarjutuse, ja meie teame ka, et taevakehadel on üldse lähedad suhted arvudega. Sellest hoolimata on numbriteid ise kõigest üheksa, nulli ei peeta arvuks.

Numeroloogid õpetavad, et kõik „tähtarvud“, s. o. ühest üheksani osutavad teatud eriomadusi ja on seletatavad vana Heebrea alfabeedi järele. Et näit. sünnipäeva tähtarvu saada, arvatakse kokku päeva arv, kuu- ja aastaarvuga. Näit. teie olete sündinud 18. augustil 1905. Arvates

kokku 8—18—1905, s. o. 8 pluss 1 pluss 8 pluss 1 pluss 9 pluss 0 pluss 5 = 32. See arv loetakse ka veel kokku 3 pluss 2 = 5, siis saame tähtarvu 5.

5 on sel juhul teie tähtarv ja kõik mis teile head sünnib, juhtub päeval, mille tähtarv 5. Olgu siis olud näilikult soodsad või ebasoodsad, kõik läheb teil siis ikka hästi. Head on ka selle tähtarvuga päevad, mis teie tähtarvule hästi suhtuvad.

Matschil Sharkey vastu oli tähtarv Dempseyl soodus. Jack Dempsey on sündinud 24. juunil 1895. Ta tähtarv on 8. Tähtarv 8 tähendab üldse kindlaid, vastupidavaid inimesi, ja paljude poksjate tähtarv on sama.

Dempsey võitis Jess Willardi, kes on sündinud 29. septembril 1899 ja kelle tähtarv on 1, heinakuu 4. päeval 1919. Selle päeva tähtarv on 4. Arv 4 suhtub 8-sse hästi ja Dempsey võitis.

Dempsey võitis Bill Brennani 14. septembril 1920. Tähtarv on sel päeval 2, mis suhtub Dempsey tähtarvuga ja Dempsey võitis. Samuti võitsi ta Billy Miske. Siis kohtasid Dempsey—Carpentier — 2. juulil 1921 — ja Dempsey võitis, sest et päeva tähtarv oli 4. 4. juulil võistles Dempsey võitis. Samuti võitis ta Billy Miske. sest et päeva tähtarv oli 8. Võistlus „Pampasside pühvli“ Luis Firpoga oli 14. sept.

1923. Päeva tähtarv oli 2, ja Dempsey võitis kindlasti.

Arvud olid seni soodsad Dempseyle, kui ta astus Tunney vastu 23. septembril 1926. Päeva tähtarv oli siis 5 ja see ei sobinud kuidagi Dempsey tähtarvuga.

Nii kirjutavad Ameerika lehed. Üldse on ameeriklaste iseloomus, otsida maagilist ja müstilikku, ennustada ja leida tuleviku saladusi. Toodud numeroloogia on muidugi osava mehe leidus, kellele ta mõnegi ilusa dollari sisse toob.

Hollandi tubli kümnevõistleja.

Hollandi leitnant Harry de Keyser, kes 1924. aasta olümpiaadil tuli Pariisis kümnevõistluses kümnendaks, viibib läinud aastast saadik komandeerituna Indiasse, kus ta kümnevõistluse aladel on saavutanud järgimisi tagajärgi: 100 mtr. 11,6; 400 mtr. 55,0; 1500 mtr. 4.45,0; 110 mtr. 17,0; kaugus 6,50; kõrgus 170; teivas 3,59; kuul 13,00; ketas 41,00; oda 53,00. Need tagajärjed annavad kokku veidi üle 7600 punkti. Harry de Keyser tuleb neil päevil Hollandisse tagasi ja hakkab Rootsi treeneri Kreigsmani juhatusel olümpiaadi vastu valmistuma. Kreigsman loodab mehest palju.

Maailma kiirem jooksutee.

Ungari spordileht Nemzeti Sport kaalub paremuse küsimust Stokholmi, Kolombi ja Harvardi staadionide vahel, ja leiab, et Euroopas kahtlemata parim on Kolombi staadion. Seda mitte ainult oma hea segu ja suure jooksuringi, vaid eriti hästi balanseeritud kurvete tõttu, mis hiilgeaegu võimaldab. Teised 500—600-meetrilise ringiga staadionid, nagu Bologna, Berliini, Frankfurdi ja Hannoveri, ei pääse talle ligi. Ameeriklaste otsuse järele olevat siiski Harvardi jooksurada veel parem Kolombi omast. Amsterdami staadioni jooksuteest ei loodeta palju. Ka on seal tee kõigest 400 mtr. pikk.

Tunney võitis kohtuniku armust?

Dempsey—Tunney poksimatschi film kinnitavat aina, et Tunney oli 7. roundil knock out täiesti all right ja pääsis sellest kohtuniku viivitamisega lugemisel. Hullem lugu olevat aga kaheksandal roundil, kus Dempsey põrandale kukkudes kohtunik kohe lugema hakanud, ilma et Tunney taganemist kaugemasse nurka oleks oodanud. Dempsey oli aga juba kahe järele püsti.

— Tunney on väljendanud, et ta iga aasta ühe matschi kuni 1932. aastani tahab pidada, siis lõpetab ta.

— Türgi võitis Angoras peetud jalgpalli maavõistlusel Bulgaariat 3:1.

E. Spordilehe mitteilmumine

möödunud nädalal oli tingitud toimetaja ettenägematust sõidust Riiga. Loodetavasti vabandavad lugejad selle korratuse lahkesti.

Toimetus.

Leedu jalgpall.

Murtakse sääreluid.

Viimane esivõistlus LFLS—Kovas 2. ok. toobril lõppes teatavasti LFLS kasuks 2:1, vaatamata sellele, et Kovas viimased minutid surumisel oli. Kuid seal lõpetas mängu „kogemata“ vahekohtunik Reichmann 4 min. enne mänguaja lõppu. Pikkade vaieluste järele otsustas Kaunase ringkonna jalgpalliliit 2 häälega --- LFLS—Kovas peavad veel neli (loe neli) minutit järele mängima, mis nimetatud meeskonnad eelmisel pühapäeval mängimata jätsid. Selle otsuse peale on Kovas ülemaalsele liidule edasi kaebanud ning ei astunud 4. min. mänguks välja.

Viimased esivõistlused on hiilganud enneolematu toore mängu ja löömingutega.

KSK — Makkabi mäng 8. okt. oli senini kaunis korrektne, kui mängu seis 3:3 näitas. Peale neljanda värava KSK kasuks lähevad toorused haripunktini. Nii lüüakse alalõpmata jalgade pihta, et aina sääreleude kolin taga. Makkabi väravavaht Gurvitz annab ühe löögi ja laga kõhtu ja järgmisel hetkel rusikaga KSK paremale tormajale Raslauskas'ile hoobi näku, lüües silma pealt löhki ja nina veriseks. Vahekohtunik tagandab väravavahi ja annab karistuslöögi. Mäng lõpeb 6:3 KSK kasuks.

16. oktoobril kohtavad Kovas — Makkabi. 30. min. antakse 11 mtr. Makkabi kasuks, millest Makkabi 1:0 juhtimisele pääseb. Vaatamata sellele, et mäng algusest peale Makkabi trahviruumis peetakse, ei suuda Kovas väravat saavutada ja Makkabi lööb teise värava 2:0.

Järgmisel hetkel on üle terve välja suurim lööming, millest ka pealtvaatajad innukalt esavõtavad. Tervel karjal politseinikkudel on tegemist lööjaid rahule sundides. Vahekohtunik Vasilauskas (vahekoht. kolleegiumi esimees) tagandab igast meeskonnast 2 mängijat, Kovasest — mõlemad vennad Shebrauskas, Makkabist — Lifschitz ja Gurvitz II. Teisel poolajal 25. min. murtakse Kovase p.-kaits. Jusutisel sääreluu. Jusutis kantakse autosse ning toimetatakse sõjaväe haigemajja.

See on lühikese aja jooksul nüüd sügisel kolmas luumurdmine. 1) KSK kaitsjal sääreluu, 2) LFLS kaitsjal käeluu ja nüüd 3) Kovase kaitsjal sääreluu! Kui sarnaselt edasi läheb, tuleb jalgpallimeeste haigemaja asutada!

Mäng, millest nüüd Makkabi 9 mehega ja Kovas 8 mehega osa võtavad, möödub jalatagumise tähe all ja Kovase surumisel edasi. 7. min. enne lõppu lüüakse Garbatschauskas, Kovase kesk-torm., põlvest vigaseks ja kantakse väljalt ära, mispeale vahekohtunik mängu lõpetab.

Head mängu esimesel poolel näitasid LFLS—Sparta 16. okt. Mäng lahtine ja kiire, ning kombinatsioonirikas. Poolaeg lõpeb 1:0. LFLS kasuks, mida ofsaidest löödi.

Teisel poolajal ei suutnud Sparta noor meeskond enam vastu panna ja terve mäng lõppes katastroofiliselt 8:0 LFLS kasuks.

Joh. Holsmann.

Amsterdam ilma tenniseta?

Küsimus, kas Amsterdamis olümpiamängudel tulevad ka tennisvõistlused või mitte, ei ole veel ikka selgunud. Sama rahvusvaheline olümpia komitee, kes Hollandi olümpia komitee ees kapituleeris võistluse tasumaksmise pärast kaotsiläänud tööpäevade eest, ei taha samu tingimusi tennisega kohta kuuldavaks võtta. Peale selle on rahvusvahelise tennisliidu määrustes tüüpiline punkt, mille järele elukutseline mängija, kes 5 aastat sarnasena tegutsenud ei ole, jälle amatööriõigused omandab. Läbirääkimised ei ole seni lõpulikult tulemusi annud, kuid tulpide maa avalik arvamine vaatab neile pessimistlikult. Tennisvõistlused ei ole olümpiaadil nii suure rahalise tuluga seotud kui jalgpall, ja seepärast on olümpia komiteel võimalus tennisega suhtes palju järeleandmatum olla.

Euroopa esivõistlustele maadluses,

mis Budapestis eile algasid, oli üles annud 14 rahvust: Rootsi, Norra, Taani, Saksa, Austria, Ungari, Prantsuse, Tšehhoslovakkia, Jugoslaavia, Eesti, Hispaania, Poola, Itaalia ja Türgi — kokku 69 meest.

Tartu Kalevi meisterpaela võistlused.

Spordiselts Kalev korraldas laup., 29. okt. omavahelisi maadlusvõistlusi, kus järgmised tagajärjed: Poolraskekaalus maadlesid Vink ja Kasakov pooleli. Kangro võitis Vinki paremusvõiduga. Kangro Zettermanni paremusvõiduga. Sulgkaalus: Fuks — Raukeni 10 min. Kergek.: Ääro — Tani paremusvõiduga. Omavahel maadlesid kaalude meistrid, kus Martinson (kärbesk.) võitis Fuksi (sulgk.) 4 min. Reimann (keskk.) Kangro (poolr.) — võitis esimene juba 55 sek. Martinson kaotas Äärole käevigastuse tõttu. Nii tulid meistriteks kärbes-, sulg- ja kergek. Ääro

kesk-, poolraske- ja raske. Reimann ning omandasid vastavad meisterpaelad.

Võistlused viidi kaunis korralikult läbi. Mis puutub aga võistlejaisse, siis on neid vähe ja stardivad ainult need, kel lootusi auhinnaile tulekuks. Publiku osavõtt on ka väike. J. Kg.

Kergejõustik Rakveres 1927.

Rakveres on esikohal püsinud ikka kergejõustik, kuigi ka viimastel aastatel jalgrattasõidus edu on näidatud. Ei ole nii kaugete jõudnud ei jalgpall, ei raskejõustik, ega mõni muu spordiharu. Kergejõustik aga võidab omale aasta-aastalt uusi mehi juure ja 1927. aasta suvi oli konkurentsi tiheduse mõttes hiilgavam kui kunagi varem. Rakvere sportlastel on hea nimi juba tervel kodumaal ja nende tegevusest möödunud hooajal annab tunnistust ka uus Eesti rekord — Jürlau poolt 60 meetris. Ka Verderi odaviske ja Erna teivashüpe on märkimisväärne. Kahju ainult, et hooajal Rakveres nii vähe võistlusi peeti, mis oli tingitud peamiselt just kohase spordiplatsi puudumisest. Rakverelased aga võistlesid edukalt välislinnades, nagu Narvas, Tartus, Tallinnas. Paremad tagajärjed möödunud hooajal olid: 60 mtr. — Jürlau 6,9; Kirp 7,2; Raam 7,3; 100 mtr. — Jürlau 12,2; Embach 12,3; Kunstmann 12,3; 200 mtr. — Lille 24,6; Jürlau 25,3; Verder 25,8; 400 mtr. — Lille 56,8; Jürlau 56,8; 800 mtr. — Lille 2.07,0; 1500 mtr. — Lille 4.28,6; Sirm 4.34,6; 3000 mtr. — Sirm 9.56,2; kaugus — Embach 6.00; Kunstmann 5.98; Verder 5.94; kõrgus — Erna 1.65; Embach 1.60; Koop 1.60; kolmik — Raam 12.72; Kunstmann 12.44; Breemann 12.27; teivas — Erna 3.18; Raam 2.90; Leies 2.60; kuul — Verder 11.12; Erna 10.91; Lahi 10.69; ketas — Verder 36.93; Erna 33.13; Kirp 32.75; oda — Verder 55.31; Riisbach 45.25; Tepper 43.84.

—er.

E. Spordileht pakub ainsamana Eestis täielikku spordiinformatsiooni ja tabavat kriitikat.

Käsipallist Pärnus.

Vaprus selle ala parimaid.

Pühapäeval, 23. oktoobril, peeti järjekorralisi käsipalli võistlusi Vapruse korraldusel. Startisid kõik Pärnu parimad mees- ja naiskonnad.

Esimesena peeti võrkpalli matschi Vapruse ja poeglase gümnaasiumi vahel, kus võitjaks tuli Vaprus 2:0; geimid 15:11 ja 16:14. Mäng oli võrdlemisi räbal, mis vist vabandata seega, et mõlemad esinesid esmakordselt käesoleval hooajal. Vilistas Karro, Tartu, täpne.

Lotose 1. ja 2. naiskond mängisid 15:13 ja 16:14 (!) 1. kasuks. Vilistas Vapruse esimees Tamm.

Korvpallis heitlesid Vaprus ja PJK. Võitis suure ülekaaluga Vaprus 46:13 (22:6). Punkte märkis: p. ä. Teinberg 25; v. ä. Mihkelson nr. 3 11, ts. Laurits 8. Kaitsjapaar Nukk—Bernhardt. Vilistas Karro.

Vapruse mäng seekord oli parimaid, mida üldse Pärnu meeskondadelt nähtud, kuna vastane sugugi nõrk ei olnud, mitmed PJK-i mängijaist arvasid koguni oma võitu! Vaprus viis mitmed kombinatsioonid puhtalt läbi. Meeskond on suuri edusamme teinud treener Karro juhatusel.

A. P.

— Saksa võitis Hamburgis Norrat 45.000 pealtvaataja ees jalgpallis 6:2. Poolajaks juhtis siiski norralased 2:0.

— Sakslane Derichs ujus 100 mtr. vabalt 59,6 sek., olles seega esimene minuti piiri rikuja Saksamaal.

— Naisvõistlustel Brüsselis võitis Haynes, inglise, 80 mtr. 10,4; 83 mtr. tõkkeid kattis Hatt, inglise, 13,2; 250 mtr. võitis Haynes 34,0 ja 1000 mtr. Trickey, inglise, 3.11,0. Kõrgust hüppas Landré, Prants., 1,45, kuuli tõukas Petit, Prants., 9,07 ja ketast heitis Vellu, Prants., 31,44.

— Nancy's jooksis Degrelle 100 mtr. 10,8, Martin 400 mtr. 49,8, Mercier 200 mtr. tõkkeid 28,8, Vanson 1500 mtr. 4.03,8 ja Henrijean (Belgia) hüppas teivast 3,60. Pariisis jooksis Sempé tõkkeid 15,0 ja Duhour tõukas kuuli 14,44.

K.-M. „SPORT“

TALLINN, NARVA M. 19.
TELEF. 23-00.

Kõik spordi tarbed.

JAMES JOSEPH TUNNEY.

Poksiilmameistri elulugu.

Võistlus Carpentier'ga tähendas mulle kõike, minu tervet tulevikku. Kihlvedudes olin mina favoriit. Asjatundjate ringkonnas arvestati minu noorusega, ma olin 26 saanud, kuna suur mees tunnistas, et ta veidi üle 30 on. Kuigi ma usun, et Carpentier'il mingi must päev ei olnud, pean ma tõendama, et ta oma võime täiel kõrgusel ka ei olnud. Vaatamata sellest pöörasest traavist, mida ma enese kaalu ka-handamiseks olin ette võtnud, oli mu energia ülespiitsutatud ja ma põlesin otse auahnusest. Ma ei usu, et võistlus nii kaua oleks kestnud, kui mul seda kaaluvõtmist seljataga ei oleks olnud. Kui ma sarnases vormis oleks esinenud kui Spalla vastu, oleks Carpentier, nii vapper kui ta ka ei olnud, kindlasti kaks või maksimaalselt kolm roundi mulle vastu pidanud. Ma olin 3 tsentimeetrit Carpentier'st pikem, kuid ta käteulatus oli 8 tsentimeetrit minust suurem. See loeks teadagi palju, kui kaks poksijat üheaegselt oma swingi annavad. Mida ma nurgast jälgides Carpentier juures tähele võisin panna, oli, et ta arvatavasti kohe metsikut tempot kavatses arendada ja kõike oma kuulsale paremale panna. Minugipoolest võis ta alata nagu tahab; kui ta enese välja pumbanud, siis võtan ma juba juhtimise enese kätte. Ma pidin oma jõuga ettevaatlikult ümber käima, see oli mulle selge.

XIX peatükk.

Kui Carp oma nurgast assina keerledes välja tuli, avasid end 35.000 kõri ja mõirgasid oma tervituse talle vastu. Minu pilk oli ainult ta paremale kääle sihitud, mille ülesanne mulle näis olevat ainult mu löua ligi pääseda. Mu aimdus osutus ka õigeks. Umbes esimese roundi keskpaigas prahvatas see kuulus ja kardetud rusikas just otse mu löuatipule. Neljandal roundil kiskusin ma initsiatiivi enese kätte. Tempo oli arenenud juba kolossaalseks. Ma tarvitasin enese paremat sama tihti, vast isegi tihedamini, kui Carp, ma kummardusin veidi ettepoole ja hoidsin enese löua nii sügaval rinnal, kui võimalik, ja vahetasin Carpiga lööke. See tähendab, igakord, kui ma nägin Carpi parema löögiks hoogu võtvat, kaitsesin ma veidi ennast ja andsin talle vasakuga löögi kehasse. Nende löökide mõju andis ennast varsti tunda, sest mu vastane hakkas tuulest tühjaks minema; kümnendal roundil löin ma ta kaks korda põrandale. Mul ei olnud aga ka tarviliselt jõudu reservis ja ma ei suutnud sel roundil lõppu teha.

Esimene Carpi knock down tuli mulle kui ka Carpile enesele ootamatult. Georges tahtis mind vasakuga lüüa, ma astusin veidi tagasi ja tabasin teda omakorda vasakuga, mille peale prantslane otse näoli kukkus.

Carp andis mulle paar madallööki, vandas aga ennast, ja ma võtsin vabanduse loomulikult vastu. Ta kosus ja pidas üheteistkümnenda, kaheteistkümnenda ja kolmeteistkümnenda roundi vastu. Neljateistkümnendes kujunes erutavamaks ja draamatilisemaks stseeniks, mis kunagi New Yorgi poksiringis nähtud. Blondjuukseline Carpentier tuleb kinnastega õhus vehkides mulle peale, tuleb peale kui surev

gladiaator, kes enam võidelda ei suuda, kuid alla anda ka ei taha. Ma surun ta vastu nõore ja töotan ta kehasse mõlema rusikaga. Korruga tuleb sügav ohke ta rinnust, ta vaarub ja kukub näoli põrandale.

Ma olin ta maole ühe vasaku juhtinud, mille mulle Jack Malone treeningulaagris õpetas. François Descamps, kavalaim manager, keda üldse maailmas nähtud, reklaamis kohe „foul“. Kuid vahekohtunik Griffin ei pööranud sellele tähelepanu ja luges edasi. Enne kui ta aga lugemise-ga lõpule jõudis, kõlas gong. Carpi sekundandid keerlesid kui mesilased ringis ja kandsid mu vastase oma nurka. Tal näis metsikult valus olevat ja ahmis õhku. Mul oli väga kahju, kuid ma ütlesin enesele, et see poksis nii peab olema. Amber ämbri järele kallati ta üle vett, ja ta jalgu masseeriti tugevasti, et vereringvoolu korda seada. Siis kõlas gong ja 15. round oli avatud. Publiku kära ja Carpentier sekundantide vadin rauges, oli õudne vaikus, ja Carpentier tuikus keset ringi, püüdes asjatult enese nõrkenud kätt ette sirutada ja surudes enesele teist kätt vastu valutavat külge. See oli haletsemisväärne vaatepilt. See hiilgav suurvõitleja nägi välja kui närbunud lill. Mul hakkas see südamesse, ja ma ei suutnud teda enam lüüa — ma ei löönud teda ka enam. Paljud rääkisid pärast, et ma ei suutvat Dempseyd kunagi võita, sest et mul „mõrtsuka“ veri puuduvat ja naersid mind välja.

Griffin katkestas võistluse ja kuulutas otsuses vormiliku knock outi. See round oli kõigest 14 sek. kestnud, nagu pärast selgus. Tribüünil seisis inimesed pinkidel püsti, karjusid ja lehvitasid mulle käte ja kübaratega. Oli hullumeelne, ebamugav, kirjeldamatu stseen.

Mis nüüd otsustavasse lööki enesesse puutub, siis olgu see parem või vasak kõhuõõnsusse, lahtiste ribide alla. Löök tahakse veidi alt üles. Sellega saab süda vapustada ja järgneb ajutine ümberkaudse keha paralüüs, mis alumistele ekstremitetidele üle kandub. Vastane muutub sellest löögist korruga lödvaks ja vajub kokku.

XX peatükk.

Minu võit Carpentier üle oli stseeniliselt vast kõige mõjuvam, kuid see mis mulle kõige enam rahuldust valmistas, vähemalt kuni 1924-aastani, oli võit vana ja kuulsa veteraani Jeff Smithi üle. Mitte ainult seepärast, et see mulle löbu tegi, teda kloppida — see ei ole mulle kunagi löbu teinud — vaid et ma selles löögi saavutasin, mida ma harva korrata oleks suutnud.

See oli vasakhaak maksale, kõige lähemast lähedusest tehtud. Seda ei tule vahetada James J. Jeffriesi maksalöögiga, mida see Kalifornia karu tarvitas. Ma tegin oma löögi täiesti sirgest seisakust; ma proovisin seda meie võistluse ajal mitmel korral anda, kuni ma 12. roundil märkas, et Jeff valust kokku tõmbus löögi langemisel.

Meie kohtamine sündis 9. detsembril 1924. New Orleansis. 12. roundil saatsin ma Smithi kaks korda põrandale — kord jäi ta üheksani lamama. Kunagi varem

oma 14-aastase ringipraktika jooksul ei olnud teda keegi maha saanud, kuigi ta 600 matschi oli pidanud. See tähendab midagi! 14. roundil langes Jeff jälle ja seisis juuksekarva võrd knock outist eemal. Parema uppercut löuale võttis veteraani udu-seks, kuna mahalööki vasakhaagist maksale järgnes. Jeffi kavalus ja osavus päästsid ta vaid otsustavast lamamajäämisest.

New Orleansist sõitsime meie samal öhtul veel koos minema ja järgmisel hommikul külastas meid salongvagunis Jimmy Bronson, Jeffi manager. Esmalt ajasime meie juttu neljakesi, siis kutsus Bronson minu manageri Bill Gibsoni vagunikoridori. Jeff ja mina jäime istuma, kuid sattusime tahtmatult nende jutu pealtkuulajateks. „Bill“, ütles Bronson, „sinu käes on praegu tulevane raskekaalu meister. Kui suur ta poksijana on, seda ei oska praegu veel keegi hinnata. Gene Tunney võitis eile Jeff Smithi näol väljapaistva vaima poksija. Ma ütlen sulle, sa võid oma meest igauhega paaritada, sest ta on tõepoolest „klass“, ja ma vean kihla, et tema järgmine raskekaalu meister on.“

1924. aastal võistlesin ma veel Marty Burkega ühe 15-roundilise matschi, mis ka New Orleansis läks. Selle võitsin ma punktidega. Mida ma Charlie Weinerti vastu teha ei suutnud, läks Burkega mul hästi korda. Hoopis enesele teadmatult astusin ma vasakuga väikse sammu küljele, enne kui lööki teha, ja sellest omandas lühike vasakhaak erilise jõu. Esimesel roundil tabasin ma Burket niiviisi hästi, kuid teises roundil niipea kui ma sammu jälle astuma hakkasin, andis varitsev Burke mulle paremaga löögi löuale. Nii sai see samm ka mu ärandjaks.

Vahejuhtumine tegi mu väga ettevaatlikuks ma matschi lõpuosas hoidusin ma vasakhaakide andmisest sellele punapeale. Selle asemel juhtisin ma oma tähelepanu ta kehale ja töötasin selle korralikult läbi. Sellega võitsin ma ta ka. Hiljem õppisin ma enesele parema jalatöö, nii et see mu löögikavatsusele enam äraandjaks ei saanud.

Mul ei olnud enam mingit kahtlust, et ma kasvan. Mu kaal pidi peagi 168 ingl. naela peale kerkima, mida ma vajasin Dempsey vastu väljaastumiseks. St. Paulis on Tommy Gibbonsi kodukoht. Tiitlijahil olin ma oma jala juba tema uksele vele toetanud. Jimmy de Forest, suuri-maid treenerid ja sel ajal New Yorgi Polo Ground Athletic Club'i rentnik, oli Billy Gibsoniga minuga ühes St. Pauli sõitnud ja valmis Gibbons-Tunney finantseerima ja lepingut alla kirjutama. Tommy viivitas aga allakirjutamisega; arvatavasti tahtis ta enne lõpulikku kohustumist minu võistlust Grebiga täpselt jälgida. (Järgneb.)

— **Kurz**, Läti jalgpalliliidu treener, on Viini tagasi jõudnud ja kavatses jälle Simmeringi keskpoolkaitsjaks hakata. Ta on Riias olemise ajal 10 kg. kergemaks läinud ja tunneb ennast kõrges vormis. Arvatakse, et ta oma omaaegse kiiruse ja vastupidavuse on jälle tagasi võitnud.

— **50.000-schillingiline löök**. Wessely on praegu Viinis väga populaarne. Ta haruldased vabalöögid on üldine kõneaine. Lööki, millega ta võistluse Kesk-Euroopa karika peale Slavia vastu võitis, tõi Rapidile sisse tegelikult 50.000 schillingut nim. meeskonna pääsemise läbi tsükli finaali.

Pärnu hooaja ülevaade.

Arno Poolak.

Tänavune hooaeg oli Pärnu spordile mestemaid. Saavutused, välja arvatud jalgpallis, tuleb märkida suurelt nõrgemaiks eelmisist aastaist. Põhjuseks oli Pärnu endise teguvõimsama spordiseltsi Tervise langemine esikohalt — nõrkade juhtide tõttu, kuna teised seltsid ei suutnud seda tühja kohta täita. Ainult kahel alal: jalgpallis — PJK ja käsipallis — Vaprus suutsid ennast maksma panna.

I. Jalgpall.

Tänavune hooaeg jalgpallis ületas suurelt Pärnu „futile“ nime teinud 1925. a. saavutused. Sel ajal oli üksainuke korralik meeskond, kuna tänavu aga oli neid kolm. Parimaks osutus PJK, kuna teise nime-tada tuleb Vaprust. Viimane näitas siiski suurt kõikumust esinemistel. Esimest aastat startiv Sulevi meeskond jõudis viimasele kohale vajunud I kl. meesk. Tervisest ette.

PJK on pidanud hooaja jooksul rekordilise arvu matsche — 18, millest võidetud 12, kaotatud 5 ja viiki mängitud 1. Väravaid löödud 40, vastased on 32 korral ümarguse nahkkuuli PJK-i raskelt lööda-vasse puuri jätnud. Edukam goalide tegija vasaksisemine Jensen junior 15 (neist kaks hat-tricki), p. s. Haitov 8, tsf. Tamman 7, v. ä. Reimann 4, Krakusen 2, velled Koop'id kumbki 1 jne. Paremaks tagajärjeks on võidud: Verikäpa üle 4:1, Vaprusega kahel korral 2:1, ja mängult kaunis partii Tallinnas Merkuuriga ringkondade võistluste finaalis, mis kaotati 1:4.

PJK on tänavu kolmel korral meistriks tulnud: Kesk-Eesti, Pärnu karika ja sügise välkturniiril.

PJK-i 11 nime kuldplaadile karikale asetamiseks: Aspe; Jensen (kapten) — Vichterstein; Tiibus—Sarapik—Riis; Koop 2.—Haitov—Tammann—Jensen 2 — Reimann.

PJK on pidanud 4 aasta jooksul 50 mängu, võidetud 24, kaotatud 18, viiki 8. Väravaid löönud tsf. Tammann 23, Haitov 17, Jensen 15, Thaker (1 aasta) 14 jne.

Vaprus on samuti pidanud oma rekordilise arvu matsche — 19, millest võidetud 9, kaotatud 6, viiki 4. Paremad saavutused: võit PJK-i üle 3:2, Läti Valgaga 5:1, Viljandiga 4:3 ja viik 1:1.

Väravaid teinud löögitubli edurivi 43, vastased 34. Nobedam väravate märkijana paremsisemine Mäger 14, tsf. Paara 12, vs. Eddy Mihkelson 5, p. ä. Treumuth 3 jne. Suurim väravatekütt viimasel kolmel aastal on olnud Paara 28 väravaga, teine Mäger 18 (kahel aastal). Vaprus mänginud 41 korda kolmel viimasel aastal.

Vapruse meeskond: Mihkelson; Teinberg-Sirk; Kask-Vabrit (kapten)-Bernhardt; Treumuth-Mäger-Paara-Eddy Mihkelson-Haagel (Nuuma).

Sulev on meeskond, kes oma esimesel stardiaastal kohe laineid löi, kevadisel välkturniiril meistriks tuli ja kogu suve Pärnu meeskondadele kõvaks pähkliks oli. Noor meeskond — millest hoolsa treeningu järele palju võib loota — stardib tuleva hooajal pea tervikuna I. kl. Tervise värves.

Sulev on pidanud 17 matschi, võitnud ja kaotanud 8 ja viiki 1. Väravad vahekorras 37:27 S. kasuks. Väravaid löi: Jüri

Välbe 18, tsf. E. Vares ja vs. ä. Hendrikson nr. 3 kumbki 5, ps. H. Goldberg 3 jne.

Koosseis: Ottmann; Schmidt (kapten) —Martens; Parm 2—O. Vares—Martson; Jürgens—Goldberg (Kivi) — E. Vares—J. Välbe—Hendrikson nr. 3 (Grossholm 2).

Tervis on hooajal pidanud 14 mängu, võitnud 2 (eelmisel aastal 3!), kaotanud 8, viiki 4. Väravad 15:45 T. kahjuks. Väravaid tegid viiel matschil kaasa löönud tsf. O. Enson 4, p. ä. E. Jürvetson, vs. Beimann ja Kalevi Koovit igauks 2, jne

Linnavõistlusi peetud 2, kaotatud Viljandile 1:4 ja Tallinna väikeseltsidele 0:3!

II. Kergejõustik.

See ala kannatas kõige rohkem tänavu võistluste vähesuse tõttu. Kogu hooaja kestes leidis pidamist vaid 1 (üks) võistlus — maakondlik kergejõustiku esivõistlused, kuna teised võistlused märkimist ei vääri (kergejõustiku kursuse lõpuvõistlused ja staadioni pidustuste kaks-kolm kergej. numbr.). Tagajärjed täiesti allpool kriitikat, isegi sügisel peetud poisslaste gümnaasiumi omavahelisel võistlusel saavutati terve rida paremaid tagajärgi, kui maakondlikel võistlustel. (Gerbersoni oda 48 mtr., kõrgus 158 jne.)

Treeningul on häid saavutusi näidanud Villiam Puust: 400 mtr. üle 54 sek. ja 800 mtr. korduvalt 2.05 ja 2.06.

Noori lubavaid jõude on terve rida, kellest edaspidi palju loota võiks.

„Oleks rohkem võistlusi olnud tänavu — siis oleks Pärnu maakondadest endiselt kolmandal või neljandal kohal püsinud kergejõustikus, nüüdse viimase asemel,“ sõnas Pärnu parim kergejõustiklane V. Puust.

III. Veespord.

Veesport, mis varem aastail suurelt hoos oli, on täiesti tahaplaanile surutud. Tuleks soetada ajakohane ujumisbassein Pärnule kui supellinnale. Ainult üks võistlus jõuti hooaja jooksul pidada! Nii ikka edasi ei saada — tuleks hooaja jooksul vähemalt kolm-neli võistlustki korraldada.

IV. Rattasport.

1925. a. oli rattasport lootustandvamaid spordialasid Pärnus. Mõni unistas isegi järgnevail aastail oma nimele Eesti rekordi kirjutada, kuid kriipsu sellest tõmbas Pärnu spordiseltside loidus ja tänavu ei peetud ühtki jalgrattasõidu võistlust! Kah rekord!

V. Raskejõustik.

See oli 1926. a. kevadel, kui Eesti tõstesivõistluse 28 punktist ligi pooled — 13, Pärnule langesid ja kolm meistritiitlit ning ilmarekord pärnlase poolt märgiti. Praegu pole sellest enam jälgegi, Luhaäär asus Tallinna, Oley diskvalifitseeriti, Brock abiellus ja Sindi Kasest pole ka suurt kuulda. Maadluses tõi Põntson kärbeskaalus meistri tiitli koju (startis tookord Tall. Spordi nimel).

Möödunud aastal jäeti kõik sööti. Maadlejad ja tõstjad (vanemad ja nooremad lubavad jõud) ei käinud üldse tolmunud kangi ja maadlusmati juures — võistluste vähesuse tõttu.

Tänavu tuleks rohkem võistlusi korraldada, küll siis ka võistlejaid ilmub — kes püsiva treeningu järele uuesti Eesti rekordide kallale tormavad ja neid armuheitmatult ületavad, nagu seda paari aasta eest Luhaäär, Brock ja Kask tegid.

Ka poksile tuleks suuremat rõhku panna. Algust tehti 1926. a. algul — kuid siis jäeti kõik sööti.

VI. Käsipall.

Käsipall teeb järjekindlalt edusamme. Esirinnas sammub seltsidest Vaprus ja koolidest poeglaste gümnaasium. Vaprusel on pea iga aasta meie paremad käsipallitajad treeneriks olnud, tänavu on selleks Karro Tartust. Kooli meeskondade suur edenemine tuleb just kanda Pärnu keskkoolide võimlemisõpetaja hra P. Vassili arvele, kelle koolist on läbi käinud kõik P. paremad käsipallimehed.

Tänavu esinevad seltsidest meeskondadega Vaprus ja esmakordselt PJK. Ka kaitselidul on omad meeskonnad võrk- ja korvpallis.

VII. Tennis.

Suurt tõusu peab tennis alal märkima. Peeti linnadematsch Viljandiga, milline 7:0 P. eduks lõppes. Pärnu Tennisklubi väljad on parimaid provintsis.

Samuti möodus lauatennise hooaeg saavutus- ja võistlusrikkalt. Kuid tänavu jääb vist ka see ala sööti.

Asugu Pärnu spordiseltsid intensiivsemalt tööle! Jäetagu kõrvale üksteisega nägelemised. Töötatagu üksteisega käsikäes, sest ühenduses peitub jõud. Rohkem võistlusi, siis tõuseb ka üldine tasapind. Olgu eelolev hooaeg saavutusrikkam Pärnu spordile!

— Ladoumegue, kellest prantslased omale uut Bouini või Guillemot Amsterdamis näevad, püstitas Prantsuse rekordi 3000 mtr. jooksus ajaga 8.04,8. End. oli Guillemot 8.42,2. Ladoumegue on 21 aastat vana.

— 65.000 dollarit on Ameerika tennisliit viimaste Davis cup'i tennisvõistlustega sisse võtnud. Neist läheb 25.000 dollarit kuludeks, nii et liidu puhaskasu 40.000 dollarit on.

— Tschehhoslovakkia — Itaalia võistlesid möödunud pühapäeval Prahast jalgpallis 2:2 ja Iiri — Inglise Belfastis 2:0. Viimane tagajärg ei ole mitte vähem sensatsiooniline eelmisest.

O. ü. „ESTO“

Tallinn, Pikk tän. 47,

Telefon 10-02.

Soovitab kõiksugu spordiabinõusid parimatest kodu- ja väljamaa tehastest.

Ladus suuremal arvul spordikirjandust.